

РЕШЕНИЕ

№ 1641

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-3, в закрито заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Райна Стефанова

Членове: Милена Богданова
Анна Ненова

като разгледа докладваното от Райна Стефанова Въззивно гражданско дело № 20221100503674 по описа за 2022 година

Производството е по реда на ал. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на длъжниците по изпълнението В. П. Д. и Р. СЛ. Д., и двамата с адрес: гр.София, ж.к. „****“ чрез адв. И.Р. от САК, със съдебен адрес: гр.София, ул.**** срещу постановен Отказ за прекратяване на изп. дело № 20169190400149 по описа на ЧСИ – С.А., с рег. № 01484 КЧСИ, с район на действие – СГС, обективиран в уведомление изх.№ 1180/26.01.2022 година, получен на 01.02.2022 година чрез електронна поща от пълномощника на жалбоподателите.

В жалбата се сочи, че с молба вх.№ 730 от 20.01.2022 година поискали от съдебният изпълнител да прекрати горепосоченото изпълнително дело поради настъпила перемция, но молбата била оставена без уважение. Соци се, че за период повече от две години не са извършвани никакви изпълнителни действия по смисъла на тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 година по тълкувателно дело № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС. Твърди се, че последното изпълнително действие по изпълнителното дело по отношение на длъжника В.Д. е наложеният заповор в „Банка ДСК“ АД на 29.03.2018 година, когато заповорът е потвърден от банката, а налагането на същия от съдия изпълнителят е станало на 22.03.2018 година, като изпълнителното производство е прекратено по право на 23.03.2020 година.

Поддържа, че ЧСИ е обосновало отказа си с подаване на молба от взыскателя с вх.№ 9971/09.10.2019 година, въз основа на която е насрочен опис на движими вещи, който не се е състоял, тъй като длъжникът не е открит на адреса за връчване на призовката.

Соци, че тази молба на взыскателя не е прекъснала погасителната давност, тъй като разпореждането на ЧСИ за насрочване на опис на движими вещи на длъжника и последващите му разпореждания за отмяна на насрочените изпълнителни действия, поради различни причини, не се явява изпълнително действие, прекъсващо изтичането на преклузивния срок по чл.433, ал.1, т.8 ГПК по смисъла на горепосоченото тълкувателно решение.

Твърди, че дори и да се приеме че молбата от 09.10.2019 година е прекъснала давността, последваща молба с вх.№ 8887/24.08.2021 година не е засегнала по никакъв начин правната сфера на длъжника В.Д., поради което перемцията в тази хипотеза е настъпила на 10.10.2021 година., т.е. с неизвършването на изпълнителни действия в период от две години.

Относно длъжника Р.Д. твърди, че последното изпълнително действие е извършено на 04.11.2019 година, когато е наложен запор в „Юробанк България“ ЕАД, потвърден от банката с входящ документ по делото от 11.11.2019 година, респ. перемцията е настъпила по отношение на този длъжник на 05.11.2021 година. Поддържа, че след прекратяване на изпълнителното производство по право е наложен запор по отношение на Д. в „ОББ“ АД на 10.12.2021 година със запорно съобщение изх.№ 11358 от 08.12.2021 година.

Сочи, че молбата на вискателя „Топлофикация София“ ЕАД от 24.08.2021 година не е произвела изграждането на изпълнителния способ в определения от закона двугодишен срок.

Поддържа, че изпратеното на 08.12.2021 година запорно съобщение до „ОББ“ АД не е произвел исканото от вискателя действие, тъй като е извършено след прекратяване на изпълнителното производство по право.

Моли отказът на ЧСИ С.А., с който е оставено без уважение искането на длъжника Руска Д. и В.Д. за прекратяване на изпълнителното производство, на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК да бъде отменен.

Претендира направените разноски.

Вискателят оспорва жалбата като неоснователна по изложени съображения в депозираното възражение.

В срока и в изпълнение на чл.436, ал.3 ГПК ЧСИ – С.А., с рег. № 919 КЧСИ, с район на действие - СГС е изложил мотиви, че подадената от вискателя жалба е допустима, но е неоснователна. Соци, че депозираните две молби от вискателя на 09.10.2019 година и на 24.08.2021 година са достатъчни да прекъснат срока по чл.433, ал.1, т.8 ГПК, като по изпълнителното дело не е налице период от време от две години, по време на които да не са извършване изпълнителни действия.

Софийски градски съд, съобразно наведените в жалбата и мотивите доводи и данните по делото, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е и основателна.

Съдът констатира, че изпълнително дело № 20169190400149 по описа на ЧСИ – С.А., рег. № 919 КЧСИ, с район на действие - СГС, е образувано по молба вх.№ 01034 от 15.04.2016 година на „Топлофикация София“ ЕАД срещу Р. СЛ. Д. и В. П. Д. , въз основа на изпълнителен лист, издаден на 17.02.2016 година по гр. д. № 64449/2015 г. по описа на СРС, 34 - ти състав, въз основа на подлежаща на изпълнение заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, от 04.11.2015 г. С молбата е възложено на съдебният изпълнител по реда на чл.18, ал.1 ЗЧСИ да проучи имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, както и да определи начина на изпълнението.

В пределите на инициирания изпълнителен процес се констатира, че съдебният изпълнител е започнал проучване имущественото състояние на длъжника, като е събрал сведения от НБД „Население“, НАП, Службата по вписванията, СДВР-Пътна полиция, Столична община- Дирекция ПАМДТ.

Изпратено е искане за вписване на възбрана върху имот, собственост на двамата длъжници, до СВ с писмо изх.№ 2105 от 16.05.2016 година.

Изпратени са съобщения на 16.05.2016 година и на 01.07.2016 година за образуване

на изпълнително дело до длъжниците, връчени на 14.07.2016 година, както и запорно съобщение изх.№ 2199 от 18.05.2016 година до Медицински център Ф. 87 за запор на трудово възнаграждение на Р.Д., връчено на 08.08.2016 година.

Изпратено е запорно съобщение по чл.517, ал.1 ГПК до АВ изх.№ 2201/18.05.2016 година за налагане на запор на дружествените дялове на длъжника В. П. Д.-едноличен собственик на капитала на „В.“ ЕООД.

Постъпили са на 03.07.2017 година справки от БНБ за двамата длъжници за открита банкова сметка в „Юробанк България“ АД.

Изпратено е съобщение изх.№ 9390 от 03.07.2017 година за налагане на запор на банковите сметки на В.Д. в „Юробанк България“ АД, като е изпратено и запорно съобщение изх.№ 9389 от 03.07.2017 година до „Юробанк България“ АД.Постъпили са отговори от банката на 11.07.2017 година, че по сметката на ЕТ Т. 98-В.Д.“ и В.Д. липсва авоар.

Постъпило по изпълнителното дело е уведомление от ЧСИ М.Б., с рег.№ 838 КЧСИ, че пристъпва на 26.07.2017 година към принудително изпълнение чрез опис на недвижимо имущество-апартамент № 2 по изп.дело № 20178380404446.

По делото е приложена справка за банкови сметки от регистъра на БНБ вх.№ 01956 от 23.03.2018 година за В.П. Д. и х.№ 01957 от 23.02.2018 година за Р. СЛ. Д..

Изпратено е запорно съобщение изх.№ 2791 от 14.03.2018 година до „Райфайзенбанк България“ ЕАД за налагане на запор върху банковите сметки на В. П. Д., получено на 21.03.2018 година, както и запорно съобщение изх.№ 2792/14.03.2018 година относно същия длъжник до Банка ДСК ЕАД, получена на **22.03.2018 година**, до ЦКБ АД- изх.№ 2793 от 14.03.2018 година, получено на 21.03.2018 година, както и запорно съобщение по отношение на длъжника Р.Д. до ПИБ АД изх.№ 2794 от 14.03.2018 година, получено на 21.03.2018 година и до Банка ДСК АД- изх.№ 2795/14.03.2018 година, получено на 22.03.2018 година.

Съобщението за наложения запор по откритите сметки в „Райфайзенбанк България“ ЕАД, Банка ДСК и ЦКБ АД на В.Д. е получено от същия на **03.04.2018 година**. /стр.171/

Изпратено е съобщение до Р.Д. за налагане на запор върху банковите сметки в ПИБ АД и Банка ДСК ЕАД изх.№ 2797/ 14.03.2018 година./стр.186/

Постъпили са отговори от ЦКБ АД на 26.03.2018 година/стр.174/, от Банка ДСК ЕАД на 29.03.2018 година/стр.177-178/, от Райфайзенбанк България ЕАД на 19.04.2018 година./стр.187/

С молба вх.№ 09971 от 09.10.2019 година на вискателя „Топлофикация София“ ЕАД до ЧСИ А. е поискано извършване на следните действия- да бъде направена справка в НАП, с оглед налагане на запор върху трудовото възнаграждение/пенсия на длъжника/длъжниците, както и да насрочи опис на движими вещи, собственост на длъжника/длъжниците./стр.189/

Постъпили са по изпълнителното дело на 11.10.2019 година справка от НОИ, регистър на трудовите договори, справка за банкови сметки и сейфове от регистъра на банковите сметки и сейфове при БНБ за двамата длъжници/стр.192 и 194/, справка данни за осигурени лица, актуално състояние за трудови договори.

Изпратена е **призовка изх.№ 8430/31.10.2019 година** за принудително изпълнение до В. П. Д. за извършване на опис и оценка на движими вещи/стр.199,201/и **изх.№ 8429 от 31.10.2019 година** до Р.Д., връчена чрез работодател на 12.11.2019 година./стр.205-207/

Изпратено е **запорно съобщение изх.№ 8426 от 31.10.2019 година** до „Юробанк България“ АД за налагане на запор върху всички сметки на длъжника Р.Д./стр.202/, постъпило в банката на 04.11.2019 година.

Изпратено е съобщение изх.№ 8427/31.10.2019 година за налагане на запор върху

банковите сметки, открити в „Юробанк България“ АД до Р.Д..

Постъпил е отговор вх.№ 12150 от 11.11.2019 година от „Юробанк България“ АД, че към датата на налагане на запора 04.11.2019 година Р.Д. няма авоари и банков сейф, както и че не притежава индивидуална клиентска сметка.

С молба вх.№ 02700 от 10.03.2021 година от длъжниците, същите са поискали от ЧСИ да изготви постановление за прекратяване на производството по изпълнителното дело поради настъпила перемция и изтекла погасителна давност, както и да вдигне наложените обезпечителни мерки.

С постановление от 10.03.2021 година на ЧСИ искането е оставено без уважение, поради липса на основанието по чл.433, ал.1, т.8 ГПК.

С молба вх.№ 08887 от 24.08.2021 година на вискателя /стр.222/ същият е поискал извършване на справка за банковите сметки и сейфове на длъжниците като моли да бъде наложен запор върху откритите такива, да бъде извършена справка в НОИ за действащи трудови договори, с цел налагане на запор и ако не бъдат открити банкови сметки и трудови договори да насочи изпълнението към опис и оценка на притежавани от длъжника движими вещи.

Постъпили са справка от регистъра на банковите сметки от 19.11.2021 година за длъжниците / стр.224 и 225/, както и справка за актуалните трудови договори на длъжниците от същата дата./стр.228-237/

На 08.12.2021 година е изпратено съобщение за налагане на запор до длъжника Р.Д. и на същата дата с изх.№ 11358 запорно съобщение до ОББ АД./стр.240/. Постъпил е отговор от банката на 10.12.2021 година.

На 22.12.2021 година е изготвено искане за заличаване на възбраната върху апартамент № 2, след дадено съгласие от вискателя.

С молба вх.№ 00730/20.01.2022 година длъжниците, чрез редовно упълномощен адвокат са поискали отново от ЧСИ да прекрати изпълнителното производство на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК поради настъпила перемция по отношение на длъжника Р.Д. на 11.11.2021 година и по отношение на В.Д. на 29.03.2020 година.

Молбата е оставена без уважение от ЧСИ с постановление без дата. Постановлението и мотивите за него са съобщени на длъжниците, чрез адв.Р. с уведомление изх.№ 1180/26.01.2022 година по електронна поща, чрез две електронни съобщения, без данни за потвърдено получаване.

На 15.02.2022 година е постъпила процесната частна жалба, предмет на настоящото производство.

Съдът взе предвид следното:

В чл. 433 ГПК законодателят изчерпателно е уредил хипотезите, в които се прекратява изпълнението, сред които е и т.8 предвиждаща, че изпълнителното производство се прекратява, ако вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка.

При започнало изпълнително производство вискателят следва да проявява активност в действията си и да инициира пред съдебния изпълнител предоставените му от закона изпълнителни действия, посредством приложението на които цели да постигне успешно удовлетворение на изпълняемото си право. Цитираната процесуална норма представлява санкция за кредиторите, които за един сравнително дълъг период от време /2 години/ бездействат, като не полагат необходимите усилия за успешната реализация на съдебно признатите им и допуснати до принудително изпълнение права.

Прекратяването на изпълнителното производство не води до прекратяване на

субективните имуществени права, които са предмет на допуснатото принудително изпълнение, като взыскателят на общо основание продължава да бъде носител на материалното си право на вземане и на негово разположение е процесуалното право повторно да поиска образуване на изпълнително дело пред предпочетен от него съдебен изпълнител.

С Тълкувателно решение № 2/2013 г. от 26.06.2015 година на ОСГТК на ВКС са посочени изпълнителните действия, които са от категорията на тези, прекъсващи законово установения двугодишен срок по смисъла на чл. 433, т. 8 ГПК- насочването на изпълнението чрез заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица.

В конкретния случай се установява, че изпълнителното производство е било образувано на 15.04.2016 година от „Топлофикация София“ ЕАД, като в молбата е направено искане за предприемане на изпълнителни действия за събиране на вземането, които не се сочат, възложено е проучване на имущественото състояние на длъжника, чрез справки, документи, книжа и определяне на начина на изпълнение, на основание чл.18, ал.1 от ЗЧСИ.

След образуване на изпълнителното дело и изискване на справки е вписана възбрана и са налагани заповести върху вземанията по банкови сметки на длъжниците на 18.05.2016 година, 03.07.2017 година и 14.03.2018 година..

С молба вх.№ 09971 от 09.10.2019 година на взыскателя „Топлофикация София“ ЕАД до ЧСИ А. е поискано налагане на заповест върху трудовото възнаграждение/пенсия на длъжника/длъжниците, както и да насрочи опис на движими вещи, собственост на длъжника/длъжниците./

Изпратено е заповестно съобщение на 31.10.2019 година до „Юробанк България“ АД за налагане на заповест върху всички сметки на длъжника Р.Д., както и призовки от същата дата- 31.10.2019 година за принудително изпълнение до В.Д. и Р.Д. за извършване на опис и оценка на движими вещи на 30.07.2020 година.

С молба вх.№ 08887 от 24.08.2021 година на взыскателя същият отново е поискал извършване на справка за банковите сметки и сейфове на длъжниците като моли да бъде наложен заповест върху откритите такива, да бъде извършена справка в НОИ за действащи трудови договори, с цел налагане на заповест и ако не бъдат открити банкови сметки и трудови договори да насочи изпълнението към опис и оценка на притежавани от длъжника движими вещи.

Такива справки са изготвени и е наложен заповест в ОББ АД върху банковите сметки на Р.Д..

С молба вх.№ 00730/20.01.2022 година длъжниците, чрез редовно упълномощен адвокат са поискали отново от ЧСИ да прекрати изпълнителното производство на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК поради настъпила перемция по отношение на длъжника Р.Д. на 11.11.2021 година и по отношение на В.Д. на 29.03.2020 година.

При така установеното, настоящият състав счита жалбата на длъжниците за неоснователна.

За да настъпи перемцията е необходимо бездействие на взыскателя в продължение на две години, каквото в случая не е налице, тъй като освен че в случая е налице възлагане от страна на взыскателя на правата по чл. 18, ал.1 ЗЧСИ на съдебния изпълнител, с депозираните от взыскателя молби от 09.10.2019 година и 24.08.2021 година, с които е направил искания за налагане на заповест и насочване на изпълнението върху движимо имущество на длъжниците, е наложен заповест върху банкова сметка на Р.Д. и съответно е насрочен опис на движими вещи на двамата длъжници.

Перемция не настъпва, когато от вискателя е поискан конкретен способ на изпълнение и неговото прилагане е започнало, но не е завършено. Ето защо изпълнителното производство не е прекратено поради перемция, на основание чл. 433, ал.1, т.8 от ГПК и то продължава да е висящо.

По изложените съображения настоящият състав счита, че не е настъпила перемция по изпълнителното дело.

Постановеният от съдебния изпълнител акт, с който е отказал прекратяване на изпълнителното производство, с оглед изложените от съда съображения е законосъобразен, а жалбата следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на делото , на жалбоподателите разноски не се дължат.

Предвид изложеното СГС

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба вх.№ 01484/15.02.2022 година на длъжниците по изпълнението В. П. Д., с ЕГН ***** и Р. СЛ. Д., ЕГН ***** и двамата с адрес: гр.София, ж.к. „****“ чрез адв. И.Р. от САК, със съдебен адрес: гр.София, ул.**** срещу постановен Отказ за прекратяване на изп. дело № 20169190400149 по описа на ЧСИ – С.А., с рег. № 01484 КЧСИ, с район на действие – СГС, обективиран в уведомление изх.№ 1180/26.01.2022 година.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____